

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1558. usque ad annum 1560

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118588

§. 54. Severum Regis edictum adversus hosce hæreticos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66800](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66800)

Sæc. XVI.
A.C. 1558.

§. LIV.

*Severum Regis edictum adversus
hosce hæreticos.*

*Spond. l. cit.
Duplex hist.
Eccl. des
Eglises.*

Postquam Henricus II. Galliarum Rex de hæreticis ejusmodi conventiculis certior fuerat factus, quæstionem de illorum Auctoribus fieri præcepit, novumque edictum promulgari iussit, vi cujus omnes Judices prohibebantur, ne in posterum in mitiora supplicia converterent mortis pœnam, vel bonorum proscriptionem, quæ olim decreta fuerat in omnes, hæresis crimini obnoxios, nec non etiam in eos, qui duntaxat libros in Germania, vel Genevæ impressos, ac Catholicæ Ecclesiæ doctrinæ adversos in regnum invexisse convincebantur. Pariter indicta capitis pœna inhibita, ne ejusmodi conventus in posterum celebrarentur, aut corrupti hi Psalmi publice decantarentur: Itaque cum severius, quam contra hujus primi edicti transgressores olim fiebat, in hæreticos animadverteretur, hinc isti aliquamdiu tam ab ejusmodi cantilenis, quam suis congressibus abstinabant; verum hisce Sectatoribus tam numero, quam potentia, & præsidio, quod ipsis Navarræ Rex, ejusque conjux impenderant, plurimum auctis paulo post fervor, quo in eos inquirebatur, de-

deservescebat, moxque rei lenius habebantur: cum autem Calvinus sibi persuasum haberet, quod Protestantium ausus nec minis, nec pœnis cohibendi essent, atque aliunde haud ignoraret, quod hi a Psalmorum, quos Marotus, & Beza Gallice reddiderant, cantu ob pœnarum metum abstinuissent, hinc ex Genevensi urbe, in qua tuto latebat, ad suos Sectatores Parisiis agentes epistolam dabat, eis exprobrans, quod propudiosa ignavia a divina laude, & Psalmorum cantu unice ideo cessarent, quod minæ illis fuissent intentatæ: quapropter nil intentatum reliquit, ut illos eo induceret, quatenus nec per edicta, nec per pœnarum severitatem, cui ea transgredientes sese exponerent, se deterreri paterentur. (*)

H 2

Cum

(*) Qua ergo ratione Protestantes jactitare audent, quod sectæ suæ dogmata Principibus supremam regiminis auctoritatem a nemine dependentem efficacius, quam Religio Catholica asserat? cum tamen cuilibet nebuloni, qualis erat Calvinus, eique similes, integrum sit, illorum edicta proterve transgredi, ceterosque ad illa vilipendenda, necnon ad communem seditionem concitare, prout in omni Regno, ubi nova hæc secta fuit inventa, ejusmodi petulantia exempla exstant.

Sæcul. XVI.
A.C. 1558.

Sæcul. XVI.A.C. 1558.

Cum igitur Calvinus Parisienses Sectatores suos hac ratione ad seditio- nem concitasset, insuper in Helvetia nul- lum non movebat lapidem, ut Bernen- ses ad perpetuum fœdus cum Geneven- sibus ineundum permoveret. Nec suo labori optatus deerat exitus; quapropter secundo hoc successu inflatus cuncta sibi, suisque affeclis prospera pollicebatur. Interim id omnino extra dubium est, quod indies præcipue in hisce Provin- ciis ipsius auctoritas magis, magisque invaluerit. Ast sicut unus erroris mon- strum semper fœcunda alterius pe- joris Mater existit, ita tum plures alii varii generis hæretici exurgebant, qui mutuæ invidiæ, ac æmulationis studio incitati, ceteris prædominari, suam vero sectam præ cunctis aliis celebrare gestie- bant: quapropter Calvinus propter mu- tuas hæc dissensiones haud immerito, ne sua factio solido fulcro firmari posset, pertimescere cœperat, vel saltem probe cognoverat, quod sua secta ceteris sola haud prævalitura sit: unde inter omnes reliquos hæreticos nullius alterius, quam Valentini Gentilis progressus sistere nitebatur.

§. LV.

Valentini Gentilis Historia, ejusque errores.

Hic